

1

ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΤΗ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ, ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ & ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

Εισαγωγή

Η διαχείριση της κρίσης των δίδυμων δημοσιονομικών και εμπορικών ελλειμμάτων, μέσω πολιτικών και σκληρών θυσιών, οδήγησε μεν στην αντιμετώπιση αυτών των δυο ελλειμμάτων αλλά είχε και τεράστιο κόστος στην παραγωγική οικονομία, στη ρευστότητα, στις επενδύσεις, στις διεθνείς συναλλαγές.

Οι ελληνικές επιχειρήσεις εξακολουθούν να έχουν κόστος χρήματος πολύ υψηλότερο από το διεθνή ανταγωνισμό. Δανείζονται, όταν μπορούν, με επιτόκιο διπλάσιο του μ.ο. της Ευρωζώνης. Ωστόσο, πολλή αξιολογία και δυναμικές επιχειρήσεις με ανταγωνιστικά προϊόντα και υπηρεσίες δεν μπορούν να παραμείνουν ανταγωνιστικές με τόσο επιβαρυντικούς όρους χρηματοδότησης. Οι επιχειρήσεις αυτές αποτελούν τον κορμό της ελληνικής παραγωγής.

Το πρόβλημα χρηματοδότησης της ιδιωτικής οικονομίας αποτυπώνεται με δύο εμφανείς τρόπους: Αδυναμία πρόσβασης στη χρηματοδότηση και υψηλό κόστος όταν αυτή τελικά προκύπτει. Εξίσου σημαντικές είναι και προεκτάσεις του προβλήματος που προκύπτουν ειδικά κατά την υπογραφή διεθνών συμβάσεων. Το «Ελληνικό ρίσκο» και ο αποκλεισμός, στην πράξη, των ελληνικών τραπεζών από σειρά διεθνών συναλλαγών, οδηγούν τελικά στην απώλεια των συμβολαίων αυτών.

Επιπλέον, το ιστορικό επιλογών της Δημόσιας Διοίκησης είχε ως αποτέλεσμα ξένοι επενδυτές που εμπιστεύτηκαν τη χώρα και επένδυσαν σε αυτή να καταγράφουν

σημαντικές απώλειες, όχι λόγω κακών επιχειρηματικών χειρισμών αλλά λόγω αντικρουόμενων και αντιφατικών θεσμικών παρεμβάσεων της Δημόσιας Διοίκησης.

“Η τραπεζική χρηματοδότηση ως βασικός μηχανισμός ρευστότητας των επιχειρήσεων προϋποθέτει την πρόσβαση αυτών με εύλογους όρους στις διεθνείς αγορές, κάτι που είναι άμεση συνάρτηση της μείωσης του πολιτικού ρίσκου της χώρας”.

ΟΚΤΩ ΔΕΣΜΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ:

- 1. Πραγματική, απρόσκοπτη ταχεία εξόφληση των υποχρεώσεων του κράτους** προς την παραγωγική οικονομία (πχ επιστροφές ΦΠΑ, εξόφληση ενισχύσεων, εκταμίευση ΕΣΠΑ, κ.λπ).
- 2. Τέλος στην κάλυψη των ταμειακών ελλειμμάτων** του κράτους με άντληση ρευστότητας από το τραπεζικό σύστημα και στερώντας αυτή τη ρευστότητα από την παραγωγική οικονομία.
- 3. Βελτίωση του θεσμικού πλαισίου για την αναδιάρθρωση επιχειρήσεων**, ειδικά σε θέματα «δεύτερης ευκαιρίας» και απλοποίησης των διαδικασιών εξαγορών & συγχωνεύσεων.
- 4. Θεσμοθέτηση εναλλακτικών τρόπων χρηματοδότησης των επιχειρήσεων** εκτός του τραπεζικού συστήματος.
- 5. Παρακολούθηση της εφαρμογής του νέου πλαισίου διευθέτησης οφειλών και αντιμετώπισης των μη εξυπηρετούμενων δανείων** και υιοθέτηση βελτιώσεων όταν καταγράφεται ότι αυτές θα είναι επωφελείς για την ανάκαμψη της οικονομίας. Ειδικότερα, είναι αναγκαία η παραδοχή της μη βιωσιμότητας ορισμένων επιχειρήσεων, η διαπίστωση της αδυναμίας εξυπηρέτησης των δανείων τους και η διευθέτηση των ζημιών αυτών από τις τράπεζες. Αυτό θα έχει ως αποτέλεσμα τόσο την απελευθέρωση ρευστότητας για την παραγωγική οικονομία όσο και τον τερματισμό της στρεβλής επιδότησης των προβληματικών επιχειρήσεων από υγιείς, μέσω υψηλότερων επιτοκίων για να απολαμβάνουν οι προβληματικές πλυσματικά χαμηλά επιτόκια.
- 6. Θεσμοθέτηση εναλλακτικών τρόπων κεφαλαιακής ενίσχυσης των εγχώριων επιχειρήσεων**, με αξιοποίηση συμπληρωματικών χρηματοοικονομικών εργαλείων που απευθύνονται στην επενδυτική κοινότητα όπως: αυξήσεις μετοχικού κεφαλαίου, μετατρέψιμα εταιρικά ομόλογα και εταιρικά ομόλογα υψηλής απόδοσης.
- 7. Μείωση κόστους μεταβίβασης** εταιρικών μεριδίων και στοιχείων ενεργητικού.
- 8. Άρση φορολογικών αντικινήτρων** που αποτρέπουν τις τιτλοποιήσεις επιχειρηματικών δανείων και την επένδυση ιδιωτών σε αμοιβαία εταιρικών δανείων.

